

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே சாமாநுஜராம நம :

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீவர் திருவடிகளே சரணம்



ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் வைபவம்

வித்வான், தயாய பிராமணி, சொல்வேந்தர், யதித்தர்ப்பரவணப்
பிரபாகம் பிள்ளைவாகம்

ஸ்ரீ உ. வே. எந்தையன் திருநெல்வார் ஸ்வாமி



ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளின் 624-வது திரு அவதார திவ்யதின

(ஸ்ரீமுக வா ஐப்பசி 17 4 உ. புதவாரம்

திருமூலம் 20-10-1998 இலவச வெளியீடு)

ஸர்வே ஜ்ஞாஸ் ஸாக்ஷிநோ பவந்து

The Little Flower Co., Madras - 600 017

LIFCO Associates, Madras - 600 017

FOR FAVOUR OF CIRCULATION
(PLEASE ACKNOWLEDGE RECEIPT)

விலை ரூ. 2-00



ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்

ஐப்பசித் திருமூலம்: பூலோக வைகுண்டமாகிய திருவரங்க
 மம், அரங்கன் திருமுற்றத்தே வாழும் அடியார்களும், பிரபன்
 னுள் கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் ஆனவிய தண்டமிழ் நூல்களும்
 தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகிய அவரது அருளிச்செயல்
 களை அநுபவித்து வரும் கடல் சூழ்த்த இம்மன்னுலகும் வாழ
 ஸாதாரண ஆண்டு ஐப்பசித் திருமூலத்தில் அவதரித்தார் நம் மண
 வாளமாமுனிகள். 'சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காசன
 மாம்' என்ற முறையில் தொழி பெருமும் சிவபரம பகவானுக்கு
 வழுவிலா அடிமை செய்து கைக்கரிய நிபுடன் விளங்கும் திருவனந்
 தாழ்வாளாகிய ஆதிசேஷனே மணவாளமாமுனிகள். ஸ்ரீராமாநு
 ஜரும் ஆதிசேஷாவதாரம். அவருடைய அபராவதாரம் மணவாள
 மாமுனிகள். இவர் ஸாதாரண வருஷத்தில் தோன்றினாலும்
 அஸாதாரணமான சீர்த்திபுடன் விளங்கினார். ஆழ்வார்கள்
 அவதரித்த நாள் ஒவ்வொன்றும் நல்லவர்கள் கொண்டாடும் நாள்;
 நான்மறைபோர் கொண்டாடும் நாள் என்று போற்றப்பட்டாலும்
 அழகு திகழ்ந்திடும் ஐப்பசித் திருமூலம் என்று அம்முடியார்
 (அனைவரும்) கொண்டாடும் நாள் மணவாளமாமுனிகள்
 அவதரித்த நன்னாள். உலகத்தை வாழவைக்க வந்தவதரித்த
 மாமுனிகளின் திரு நகைத்திர நன்னாள் 'ஐகதப்புகையை
 கற்று ஒருமுகமாகப் போற்றப்படுகிறது.

ஐப்பசித் திங்கள்:—இதற்கு ஐப்பசி மாதம் என்று பொருள்
 ண்டாலும், ஐப்பசி மாதத்திய (ஐப்பசி மாதத்தில் உதித்த)
 ன் என்றும் கூறலாம். ஸ்ரீராமாநுஜரை சூரியனாகவும்,
 ளமாமுனிகளைச் சந்திரனாகவும் கூறலாம். சந்திரன்

குளிர்ந்திருப்பான். எல்லோராலும் விரும்பப்படுகிறான். மணவாள மாமுனிகள் பொறுமையே வடிவாக அமைந்தவர். குளிர்ந்த திருவுள்ளம். குளிர்ந்த கடாக்ஷம்; மனம் குளிரும் வார்த்தைகள். இவர் அவதரித்த மாதமும் மழைக்காலம்; எங்கும் தண்ணீர் நிறைந்து குளிர்ந்து கபிஷத்திற்கு அடிப்படையான காலம்! ராமானுஜைய அவதாரத்தினாலும். ராமானுஜருடைய அவதாரத்தினாலும், சித்திரைமாதம் சிறப்படைந்ததுபோல், மணவாளமாமுனிகளின் திரு அவதாரத்தினால் ஐப்பசிமாதம் சிறப்படைந்தது. ராமானுஜரே மணவாளமாமுனிகள் எண்பதற்கு இப்போதும் ஓர் ஆச்சரியமான நிகழ்ச்சியைக் காணலாம். ஒவ்வோராண்டும் ஐப்பசி மாதத்தில் எந்தக் தேதியில் மணவாள மாமுனிகளின் திருநாட்குத் திரமாவிய திருமுல் நன்னாள் வருகிறதோ, அடுத்த சித்திரை மாதத்தில் அதே தேதியில் ராமானுஜருடைய அவதார நாட்குத் திரமாவிய சித்திரைத் திருவார்திரை நன்னாள் வரும். இந்த அதிசயம் வேறு எங்கும் காண இயலாது. மணவாளமாமுனிகள் உத்ஸவம் வந்தால் மழையும் உடன் வரும். ஒன்றும் அறியாத பாமரமக்கள்கூட மணவாள மாமுனிகள் உத்ஸவத்தை 'மழைச்சாமி உத்ஸவம்' என்று கௌரவிப்பதைக் காணலாம்.

விசதவாக்கிகாமணிகள். — "சந்தேஹரீகாண்டே குர: வக்தா சதஸுஹஸிரச:" என்று கூறுவார்கள். நூறில் ஒருவன் தான் குரனாக விளங்குவான்! லக்ஷத்தில் ஒருவன் தான் நன்கு பேசுவல்லவனாக இருப்பான். கூறியதைவே திரும்பக்கூறல், மருளும் மயக்கமும் ஏற்படும்படி சொல்லுதல், மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் பொருள் அறிந்து கொள்ளும்படி சொல்லுதல், இன்ன கூறினான் என்று தொகுத்து அறிந்து கொள்ள முடியாதபடி பேசுதல், பிறர் மனம் புண்படுமாறு பேசுதல், வீண் பேச்சுக்களைப் பேசுதல், முன்பின் முரண்படுமாறு பேசுதல் முதலிய சொற்குற்றங்கள் மாமுனிகளின் திருவாக்கியிற் தீவ்விய ஸ்ரீ லுரக்திகளில் காண இயலாது. இவருக்கு 'விசதவாக்கிகாமணிகள்' என்ற விருது சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது. வேட்டவர்களின் மலத்தை சரீப்பதாகவும், கௌரவர்களுக்கு, கேட்கவேண்டும் என்று ஆசையை ஏற்படுத்தவதாகவும் சொல்லும் சொல் அமைய வேண்டுமென்று மணவாளமாமுனிகளின் திருவாக்கு இனிமையாகவும், சுவினமையாகவும், சந்தேஹரீகாண்டே நீக்கித் தெளிவான குரனத்தை

அளிப்பதாகவும் இருக்கும். அதனாலன்றோ தென் திருவரங்கம் கோயில் கொண்ட தம் பெருமான் மணவாளமாமுனிகளை ஆசாரியராகக் கொள்ள எண்ணினான்! தான் அவருக்குச் சீடனாக இருந்து கொண்டு, திருவாய்மொழியின் சிறந்த வியாக்யானமாகிற சடு முப்பத்தாறாயிரப்படியின் அரும் பொருளைக் கேட்ட விரும்பினான்.

ஸ்ரீசைலேச மந்திரம் ஆவதரித்தல்

திருவரங்கன் மணவாளமாமுனிகளை அருளப்பாடு இட்டு அழைத்துத் தன் திருக்கோயிலின் மூன்று எழுத்தருளி இருந்து, திருவாய்மொழி காலசேஷம் ஸாதிகக நியதித்தான். நம்மாழ்வார் 'வாஸ்திகமும் சோவை மதினரங்கர் வண்புகழ்மீயல் ஆன்ற தமிழா யிரந்தையும்' (சடு முப்பத்து ஆறாயிரப்படியின் பொருள்களை) காலசேஷம் சொல்லும் பாக்கத்தை நினைத்து மணவாள மாமுனி சுருக்கு மகிழ்ச்சியும் வியப்பும் ஏற்பட்டன.

நாமார்? பெரியதிரு மண்டபம்ஆர்?—நம்பெருமான்
தாமரே என்னைத் தனித்தழைத்து—நீ மாறன்
செந்தமிழ் வேதத்தின் செம்பொருளை நானாய்க்கே
வந்துரை என்றேவுவதே ஆட்குது.

என்று தன்னை நைச்சியமாக அதுவந்தித்துக்கொண்டு மறுநாளே தொடங்கி ஓராண்டு காலம் சடு காலசேஷம் ஸாதித்தார். திருவரங்கன் தன்னுடைய தித்யேசத்ஸவ, பகேஷாத்ஸவ மஸோத்ஸவ, வர்ஷோத்ஸவாறிகளை எல்லாம் நிறுத்திக்கொண்டு நிஷ்வராக இருந்து பிராட்டியரோடும், அடியார் குழாங்களோடும் காலசேஷம் கேட்டு அருளினான். ராமன், நச்சரித்திரமாகிய ராமாயணத்தைக் குசலவர்கள் வாயிலாக கேட்டு உவந்தான். பகவான் தன் ஸ்வரூப ரூப குணங்களை எல்லாம் ஆழ்வார்களுக்குக் காட்டிக் கொடுத்து அவர்களைப் பாடவைத்து கோயில்களில் அர்ச்சாவதார ரூபத்தில் இருந்துகொண்டு திருச்செவி சாற்றி மகிழ்வினான். இதுவும் போதாது என்று நம்பெருமான் மணவாளமாமுனிகளிடம் சடு காலசேஷம் கேட்டு பூர்ண திருப்பதியை அடைந்தார் என்று

கூறுவது மிகையன்று. ஆனித்திருமுலத்தன்று காலகேஷ சாற்று
மறை. பெரிய ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியின் மத்தியில் திருவரங்கன்
நான்கு வயது நிரம்பிய குழந்தையாகத் தோன்றி.

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணாண்வம் |
யதீந்தர்ப்ரவணம் வந்தே ஏம்ய ஜாமாதரம்முரிம் ||

என்று மணவாளமாமுலிகளை நோக்கி அருளிச்செய்து
பலிமாரித்து மறைந்தான். இந்த சரித்திரத்தை மணவாள
மாமுலிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அஷ்டதிக்கஜாசாரியர்களும்
நங்களது ஸ்தோத்ரங்களில் கூறியுள்ளார்கள். திருவரங்கனின்
சுட்டளைப்படி அதுமுதல் எங்கு அருளிச்செயல் தொடங்கினாலும்
இதையே தொடக்கத் தலியனாக அணையும் வேலித்து வருவது
வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்த சீவோகம் பகவானின் திருவாக்காக
வெளிவந்தபடியால் இது 'ஸ்ரீசைலேச' மத்திரமாவிற்று.

ஸமாப்தௌ க்ரந்தஸ்ய

ப்ரதித ஸீவிதோ பாயநசயே

பரம் ஸஜ்ஜீபுதே

வரவரமுநேரங்கரி ஸீவிதே |

ஹிடாத் பாலா கச்சித்

குதஇதி நிரஸ்தோப்யபகதா

ஜுகௌ ரங்கே சாக்யா

பரிணத சதுர்ஹாயந இதம் |

—ஸ்ரீசைவாஷ்டகம் - 5

என்பது வரலாறு. இப்பொழுதும் சில இடங்களில் ஈடு மதேஹாத்
ஸவம் துடபெறுகிறது. ஆனி மூலத்தில் நிறைவுபெறும் ஈடு
சாற்றுமறையை 'ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம்' திருவவநார மதேஹாத்
ஸவம் என்று கூறலாம்.

தெவிட்டாத இன்னமுதம்

மணவாளமாமுனிகள் தமிழில் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் உபநேசரத்தினமானவை. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்திப் பிரபந்தம் முதலியவை. மணவாளமாமுனிகள் தன்னுடைய காலத்தில் பெரும்பாலும் அருளிச்செயல்களுக்கும், பின்னரே லோகாசாரியர் அருளிய ரஹஸ்யகிரந்தங்களுக்கும் வியாக்யானங்களை அருளிச்செய்தார். நம் பூர்வாசாரியர்கள் அருளிச் செயல்களுக்கு மணிப்பிரவாள நடையில் வியாக்யானங்களை இயற்றியுள்ளார்கள். பின்னான், நஞ்சியர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை, தெள்ளார்வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை, அழகிய மணவாளச்சியர் ஆகியோர் உரைகளை எழுதி இருந்தாலும், சாஸ்திரார்த்தங்களை நிஷ்கர்ஷித்துச் சொல்லுவதற்காகவே நோன்றிய ரஹஸ்ய கிரந்தங்களுக்கு வியாக்யானங்களாக மணவாள மாமுனிகள் எழுதியுள்ள ஷரணியை (தண்டைய) வேறு யாரும் பின்பற்ற இயலாது. உயர்வே பரம்படிநய உள்ளதெல்லாம்தான் உண்டு உயர்வேதே நேர்கொண்டு உரைக்கப்பட்ட திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியைப் போல் எந்தப் பிரபந்தமும் பிற்காலத்தில் அவதரிக்கவில்லை. இதற்குத் தனியான அருளிச்செய்தவர் அல்லும் பகலும் அநுபவிப்பார் தங்களுக்குச் சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான் நல்ல மணவாள மாமுனிவன் என்று அருளினார். மாமுனிகளின் திவ்ய வாசிக்கிகள் எத்தனை காலம் எத்தனை முறை அநுபவித்தாலும் தெவிட்டாத இன்னமுதமாக இருக்கும்.

அஷ்டதிக்கதுங்கள்

ஒரு காலத்தில் ஸ்ரீரங்கத்திலும் மற்ற இடங்களிலும், எம்பெருமானார் நியமித்த எழுபத்து நான்கு விம்ஹாஸநாதிபதிகளின் ஸத்ததியார்கள் ஆசாரியர்களாக விளங்கி ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை ரக்ஷித்தார்கள். பிற்காலத்தில் அப்பரம்பரையில் சில மறைந்தே விட்டன. மணவாளமாமுனிகள், தம் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தவர்களில் எட்டு பேரைத் தேர்த்தெடுத்து அஷ்டதிக்கஜாசாரியர்களாக நியமித்தார். இவர்கள் மணவாளமாமுனி

களிடம் அத்தத்த பத்தியுள்ள மகான்கள். 1. வானமாமநா
ராமாநுஜஜீயர். 2. பரவந்துபட்டிரான்ஜீயர். 3. திருவேங்கட
ராமாநுஜஜீயர். 4. கோயில் கந்தாடை அண்ணன். 5. ஏறும்பி
அப்பர். 6. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா. 7. அப்பிள்ளை
8. அப்பிள்ளார்-அஷ்டதிக்கஜாசாரியர்களாவர். மணவாள
மாமுனிகளின் ஆசார்யபரம்பரை:

திருவருள்மால் சேனைமுதலி கடகோபன் நாதமுனி
சீருய்யக் கொண்டார் மணக்கால் நம்பி சென்றாமாளவந்தார்
குருமாலாதர் குருகைப் பிரசுர்க்கண்பரம் நதிராசர்
கோவிர்தர் கடகோசர் பட்டர் வேதார்திமுடி

திரு கண்ணார்க் கன்புடைய நம்பிள்ளை இவரீடளித்தற்
கேய்க்த மாதவர் பற்பலாபரிவ ருளாளர்
திருவடிமுன்றிப் தேவப் பெருமான் கைக்கொண்டருளும்
திருமலைவாழ்வார் பதங்கள் முன்பு என்னுட் சேர்க்கணவே.

—(மணவாள மாமுனிகள் அருளியது)

பெரிய பெருமான், பெரிய பிராட்டியார், சேனை முதலிகள்,
நம்மாழ்வார் நாதமுனிகள், உய்யக் கொண்டார், மணக்கால் நம்பி,
ஆளவந்தார். திருமாலையாண்டான், எம்பெருமானார் (திருக்
குருகைப்பிராசு பிள்ளன்) (எம்பார்—கரத்தாழ்வான்)—பட்டர்,
நஞ்சேயர் நம்பிள்ளை—(பெரியவாச்சான்பிள்ளை—வடக்குத்
திருவிதிப் பிள்ளை)—சிறியாழ்வான் அப்பிள்ளை என்ஹு சுயண்ணி
மாதவப் பெருமான்—பத்மநாபர்—கோலவராஜப் பெருமான்
என்ற நாலூர்ப் பிள்ளை—நாலூராச்சான் பிள்ளை. இவரே
திருவாய் மொழிப் பிள்ளைக்கும், திருநாராயண புரம் 'ஆய்' என்ற
ஜநந்யாசாரியருக்கும் சுருஷாதித்தார். மணவாள மாமுனிகளுக்கு
ஸ்ரீ பாஷ்யம் காலசேபம் ஸாதித்தவர் இடாம்பி நாயனார். இவர்
ராமாநுஜரின் திருவடிகளை ஆர்வத்திற் இடாம்பியாச்சான்
வம்சத்தவர்.

திருவருள்மால்—சேனைமுதலிகள்—சட்கோபன்—நாதமுனிகள்—உய்யக் கொண்டார்—மணக்கால் நம்பி—ஆளவந்தார்—திருமாவையாண்டான்—எம்பெருமானார்—ஆழ்வான் எம்பார்—பட்டர்—நஞ்சீயர்—நம்பிள்ளை—பெய்வாக்காண்டிள்ளை—வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை—திறியாழ்வானப்பிள்ளை—திருமாவையாழ்வார்—மணவாளமாமுனிகள் என்ற பரம்பரை. திருவாய் மொழியைக் காத்த குணவாளர் பரம்பரை. மணவாளமாமுனிகளின் திருவருளால் பிற்பட்ட ஆசாரியர்களுக்கும் ஷீஷ்யர்களுக்கும், நம்போன்றாருக்கும் சட்டிய விசேஷாத்தங்கள் கிடைத்துள்ளன.

நாம் எப்போதும் விரும்ப வேண்டியது

சிறிதும் கர்வம் இல்லாதவர்களும், 'ஆசார்யாபிராவணே உத்தராகம்' என்று சரணோபாயத்திற் சார்ந்திருப்பவர்களும், சாஸ்திரங்களில் ஸாரப் பொருளாகவும், ஸாரதம் எனவும் இருக்கும் அர்த்தங்களையு அறிந்து அதுஷ்டானத்தில் ஷக்னகொண்டவர்களும், அர்த்தம் (பொருள்) விஷயகம் ஆவியவற்றில் சிறிதும் விதர்பியில்லாதவர்களும், எவர் மீதும் விதர்பி வெறுப்பு இல்லாமல் 'எல்லோரும் இனிதே கவமாக வாழ வேண்டும்' என்று நினைப்பவர்களும், கோபத்தை வென்றவர்களும், சீழ்த்தரமான எண்ணங்கள் இல்லாதவர்களும் மணவாளமாமுனிகளின் அடியார்கள். அப்படியு பட்டவர்களோடுதான் எப்போதும் சேர்ந்து வாழ்வதையே விரும்ப வேண்டும். நல்லவர்களின் சேர்க்கையே நன்மை தரும்.

செஞ்சேரினைத்திடாய் நீ என்றும்

மணவாளமாமுனிகளை ஸர்வதேச ஸர்வகாலத்திலும் சிந்தித்திருப்போர்க்கு, ஒருவராலும் போக்க முடியாத பாவங்களாக இருந்தாலும் அவை நீங்கும்; பந்த பாசங்கள் விலகும். ஆதக, கோபம், குற்றங்கள், கோடி சன்மத்தாபங்கள் பற்று அழும், தண்ணீரங்கள் புகழே ஸுபவமான சாத்த (ஸத்வ) துணைபெயர்விய கருணை மணவாள யோகியைச் சிந்திப்போர்க்கு எல்லா நன்மைகளும் ஏற்படும்.

பரவங்கர் பற்றறும், பாசங்கள் பற்றறும் பற்றி-வையும்
கோவங்கர் பற்றறும் குற்றங்கள் பற்றறும் கோடிசன்மத்
தாவங்கர் பற்றறும் தண்ணரங்கன்புகழ் சாந்தகுண
தீவன் கருணை மணவாள யோகினைப் சித்திக்கவே.

—மணவாளமாழுவிகள் 'கண்ணினுள் விழுத்தாம்பு'

சடகோபன் தண்டிழ் நூல் வாழ்க

மணவாள மாழுவிகள், திருவாய்மொழியில் அமிழ்த்திருந்த
பொன்னும் நூற்றுப் பவழமுமான ஆழ்பொருள்களை எல்லாம்
வெளியில் எடுத்து நம்பொக்வாருக்குக் கொடுத்தருளினார்
எல்லாருக்கும் எல்லாம் கொடுக்கும் அரங்கனுக்கே திருவாய்மொழிப்
பொருள்களை காவடிபுயம் ஸாதித்து அருளினார். மணவாள
மாழுவிகள் அவதரிக்கவில்லையானால் இத்தனை அரும்
பொருள்களைக் கொண்ட திருவாய்மொழியாற தாழிழுவேதம்
ஒருவர்க்கும் பயன்படாமல் ஆற்றில் கரைத்த புளிபோல்
விளாகி இருக்கும்!

சேற்றுக்கமல வயல் சூழ் அரங்கர் தம் சீர்தழைப்பப்
பேற்றித்தொழும் கல்லவந்தனர் வாழ இப்பூதலத்தே
மாற்றற்ற செம்பென் மணவாளமாழுவி வந்திலனேல்
ஆற்றில் கரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே.

— 'சம்பிரதாய சந்திரிகை.'

ஏராரும் எதிராசரென உதித்தான் வரழியே!

மணவாளமாழுவிகள் அருளிச் செய்த ஆர்த்திப் பிரபந்தம்
முழுவதும் எம்பெருமானாரின் பெருமையைக் கூறுபவை. எம்பெரு
மானாரின் (ராமாநுஜரின்) கருணையே நம்மை ரகிக்கும். அவர்
கிருபாமாத்ர ப்ரஸத்தாசாரியர். எதிராசன் சேவடிமேல் பரமபக்தி
தலையெடுத்து, பரமபதமாபந்து' என்று சொல்லத்தக்க

பரமார்த்தியை அடைந்து அருளிச் செய்த பாசரங்கன் அடங்கிய தால் 'ஆர்த்திப் பிரபத்தம்' என்று பெயர். இப்பிரபந்தத்தைத் தொடங்கும்போதே 'வாழி எதிராசன் வாழி எதிராசன்' என்று எம்பெருமானாரை (ராமானுஜரை) மணவாளமாதிகள் மங்களா சாஸனம் செய்கிறார் அதுமட்டுமல்ல, ராமானுஜருக்குப் பல்லாண்டு பாடுவோரையும் வாழ்த்துகிறார். இதற்குப் பிள்ளைலோகம் ஜீயர் எழுதிய அவதாரிகையைக் காண்பின்.

தம் ஆர்த்தியை எம்பெருமானாரிடம் விண்ணப்பிக்கத் தொடங்கிய இவர், தண்டகாரணிய வாகனிகளான ரிஷிகள் 'ஏவரி பச்சு சரீராணி' என்று ராகுணிகளாலும் ராவணனாலும் நலிவு பட்ட தேஹங்களைப் பெருமானுக்குக் காட்டி ரகுணம் பெறுவதற்கு முன்னம், அத்தனையில் லௌந்தர்ய லௌகுமர்ய்யாநிகளில் கூடுபட்டு 'மங்களாதி ப்ரபுஞ்ஞாநா' என்று மங்களாசாஸனம் பண்ணினாப்போவே, இவரும் தம்மை விஷயீகரிக்க விண்ணின் தலைதின்றும் எழுந்தருளின எம்பெருமானபருடைய அப்ராக்குத நிவ்யமங்கல விக்ரஹத்தில் பிரகாசிக்கும் லௌந்தர்ய லௌகுமர்ய்யாநிகளைக் கண்டுகொண்டு, ப்ரக்குதி தின்றஆத்மாவைக் காட்டி தாம் விரும்பியதை எல்லாம் அறிவிப்பதற்கு முன்னம் மங்களா சாஸனம் பண்ணுகிறார். இந்த மங்களாசாஸனமும்,

ஜயத்யதிபலோராம : லக்ஷ்மணச்ச மஹாபல :]

ராஜாஜயதி ஸங்கரீவே, ராகவேணா பிபாஸித : ||

என்றதில் போல் 'ஸம்பந்த ஸம்பத்தி'களாலும் சென்றது என்பதாம்.

இதன் பொருள் : ராமன் வன வாசத்தின் போது தண்டகாரணிய மகரிஷிகள் இருப்பிடம் சென்றான் இவன்வந்திருப்பதை அறிந்த ரிஷிகள், ராகுணிகளாலும் ராவணனாலும் துன்புறுத்தப்பட்ட தம் சரீரங்களைக் காண்பித்து, எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்க விரும்பினார்கள். ஆனால்

ராமனைக் கண்டவுடன் அவனுடைய அழகில் ஈடுபட்டு அவனுக்கு (அவனுடைய சேஷமத்தைக் கருதி) மங்களாசாஸனம் செய்யத் தொடங்கி விட்டார்கள். ராமனுக்கு மங்களாசாஸனம் செய்யத் தொடங்கியவர்கள் வக்ஷமணனுக்கும், ஸுகீவனுக்கும் கடமங்களாசாஸனம் செய்திறார்கள். அதுபோல் எம்பெருமானார் தம்மை ஏற்றுக் கொள்ள ஏதிரில் வந்து நின்று போல் ஒரு எண்ணம். அவரிடம் இத்தபர்க்குதி துன்புறுத்தி இருக்கும் ஆதிமா வைக்காட்டி, நாம் விரும்பியதை எல்லாம் கூறநினைத்த மணவாள மாமுனிகள் அவருடைய அழகிலும் குணங்களிலும் மனத்தைப் பறிகொடுத்து அவரையும், அவருக்கு எப்போதும் மங்களாசாஸனம் செய்யும் ராமாநுசனடியார்களான, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் மங்களாசாஸனம் செய்திறார் என்பதாலும்.

வாழியெதிராசன் வாழியெதிராசன்
வாழியெதிராசனெனவாழ்த்துவார் — வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியெனவாழ்த்துவார் தாளிணையில்
நாழ்த்துவார் விண்ணோர் தலை.

— ஆர்த்திப் பிரபந்தம்.

எட்டினோடு இரண்டு

பகவானுடைய அடியார்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கும் நலம் தரும் சொல்வாயிய இரும்பிரத்தை(ஓம் நமோ நாராயணாய) எப்போதும் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பார்கள். பகவான் மோக்ஷத்தை அளிக்க வல்லவன். ராமாநுஜனுக்கு எல்லா ஐசுவரியங்களையும் அளித்த நம் பெருமான் மோக்ஷம் அளிக்கும் அநிகாரத்தையும் அளித்தார். அப்படிப்பட்ட ராமாநுஜரை ஆசிரயித்த அடியார்கள் 'தேவுமற்றறியேன்' என்ற நிலையில் இருந்து கொண்டு 'ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:' என்று பத்து எழுத்துக்களையும் பற்றுடன் கூறுவார்கள். பகவத் கடாசும் பக்தம் மோசும் ஆகிய இரண்டுக்கும் காரணமாக இருக்கும்; ஆசாரிய கடாசும் மோக்ஷத்தையே கொடுக்கும் ஆதலால் 'ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:' என்றே சொல்லிக்கொண்டு

இருக்க வேண்டும். அப்படி நாம் சொல்லாவிட்டாலும், அவ்வாறு சொல்லுகிறவர்களோடு சிந்திப்பவர்களோடு ஸஹவாஸம் செய்ய வேண்டும்; சேர்ந்து வாழ வேண்டும். இதையே திருவரங்கத் தழுதனார் 'ராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர் எழுந்திரைத் தாடுமிடம் அடியேனுக்கு இதுப்பிடமே' என்றார். நமக்கு எல்லாவற்றையும் அளித்து வாழ்விக்க வல்லவர் ஆசாரிய ஸார்வ பௌமரான ராமாநுஜர் ஒருவரே என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் விண்ணோர்களைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவர்கள் என்பது மனவரள மாமுனிகளின் திருவுள்ளமாகும்.

திராமாநுசரய நமவெனறு சிந்தித்
திராமாநுசரே டுறைப்போழ் - திராமாநு
சிந்திப்பார் தானினையிற் சேர்க்கிறுப்பார் தானினையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வ

— சூர்த்திப் பிரபந்தம் - 2

அவதரிக்க வேண்டுமா?

பகவான் வேறு; ஆசாரியன் வேறு இல்லை; பகவானே ஆசாரியன். பகவானின் அவதாரம் போன்றதே ஆசாரிய அவதாரமும். நானும் பிறக்கிறோம்; அவர்களும் பிறக்கிறார்கள் நாம் வினைப்பயனாக பல பிறப்புகளுக்கு ஆளாகிறோம். கர்மம் அடியாகப் பிறக்கிறோம். திருப்பயின் காரணமாக அவர்கள் பிறக்கிறார்கள். ஆசாரியர் நடமாடும் தெய்வம். அவர்களும் இந்த ஸம்ஸாரத்திலே வந்து தோன்றி நம்மோடு பழகினாலும் இவ்வுலகச் சூழ்நிலைகளால் ஏற்படும் குற்றங்கள் தோஷங்கள் அவர்களை ஒட்டாது. நாம் பிறக்கும் போதெல்லாம் நம்மை உட்நிலைக்குப்படி செய்ய அவர்களும் பிறக்கத் தானே வேண்டும். நான் குழந்தை கிணற்றில் விழுத்து விட்டால், (அதைப் பெற்றொடுத்துப் பாசத்தைக் காட்டும்) தாய் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாளா? அதைக் காப்பாற்றியே திரவேண்டும் என்று நினைப்பாள். கிணற்றின் கரையில் இருந்து கொண்டு 'வா' என்று அழைத்தாலோ, கையை நீட்டினாலோ உயிக்குப் போராளும்

அக்குழந்தை கறையேறி வந்து விடுமா என்ன? ஆதலால் தாயும் தன் நன்மையைக் கருதாமல், தன் உயிரைப் பொருட்படுத்தாமல் கிணற்றில் குதித்துத் தன் குழந்தையைக் காப்பாற்றுவாள். குழந்தை தான் விழுந்ததே! தாயும் குதிக்க வேண்டுமா? என்று கேட்பார் உண்டோ? அதுபோல் இப்பிறவிக் கடலில் விழுந்த, விழுகின்ற, விழப்போகிறவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே எம்பெருமானார் பூமியில் அவதரித்தார். மாதாஸைப் போல் அவர் வர்த்தமைய குணமுடையவர் எவ்விதார் மனவாள மாமுனிகள்.

உபத்தில் வீழும் குழவியுடன் குதித்துஅல்
வாபத்தை நீக்குமந்த வன்னைபோல்—பாபத்தால்
யான் பிறப்பேனெனும் இனியெந்தை வெதிராசன்
தான் பிறக்குமென்னை யுயர்ப்பநா.

—ஆர்திபி பிரபத்தம் - 9

ஏழைக்கு இரங்காய் இனி

வால்மீகி முனிவர், 'காமயா பருகிவி னமம்'—ராமன் பொறுமையில் பூரிசைப் போகுவன் என்கிறார். பொறுமையே வடிவமானவர்கள் ஆசாரியர்கள். எம்பெருமானார் பொறுமையே வடிவமானவர். பொறுத்துக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு ஆசாரியர்களுக்கு உண்டு. உபதேசத்தினால் ஞானத்தை ஏற்படுத்தி ஒருவரைத் திருத்திப் பணிகொள்வது அத்தனை எளிய செயலன்று. கிருபையின் காரணமாகவே அவர்கள் பொறுமையோடு இருக்கிறார்கள். பகவான் நமக்குத் திகைரணங்களைக் கொடுத்திருக்கிறான். எண்ணம், சொல், செயல் மூன்றையும் தன்விடம் பயன்படுத்தி நன்மை பெறட்டும் என்ற நினைக்கிறான். ஆனால் ஒவ்வொரு வனும் அவற்றைக் கொண்டு அபசாரங்களைச் செய்து மேன்மேலும் பாவத்தையே சேர்த்துக் கொள்கிறான். பகவதபசாரம் பாவத அபசாரம் ஆகியவற்றைச் செய்கிறான். பகவானைப் பற்றியும் அடியார்களைப் பற்றியும் கெட்ட எண்ணங்களையே நினைக்கிறான்; மனத்தைப் புண்படுத்தும் வார்த்தைகளையே சொல்கிறான்; கேடு விளைவிக்கும் செயல்களையே செய்கிறான்.

ஏன் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும். செய்யாமல் இருக்க லாகாதா? என்பர் பலர். 'ஸ்வபரவோ துரதிர்ம:'.--ஸ்வபாவத்தை மாற்றவே முடியாது என்பதே முன்னோர்களின் விடை. பெரியோர்கள் எத்தனை உத்தம குணங்களைக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் தங்களைத் தாழ்த்தியே பேசிக் கொள்வார்கள். யாழநாகாலியர் எனப்படுகிற ஆளவந்தார் என்ற ஆசாரியரும் தான் அருளிய ஸ்கோத்ர ரத்தினத்தில் 'நதிந்திதம் கர்ம ததஸ்தி லோகே. ஸ்துறஸ்ரஸோ யந்தமயா வ்யதாவி' என்கிறார். "நித்தனைக்குரிய செயல் ஒவ்வொன்றையும் ஆயிரம் முறை செய்திருக்கிறேன். என்னால் செய்யப்படாத 'நித்தனைக் குரிய செயலே' இல்லை என்பதிறார். அதுபோல் மனவாள மாமுனிகளும் தன்னுடைய தாழ்ச்சியைக் கூறிக்கொண்டு எம்பெருமானாரருடைய பெருத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறார். 'நான் பிழை செய்து கொண்டே இருக்கிறேன். மேன்மேலும் பிழை செய்து கொண்டே இருப்பேன். இது என் ஸ்வபாவம். பொறுத்துக் கொள்வது உன் கடமை. தேவரீரைப் போல் பொறுத்துக் கொள்கிறவர் எவரும் இல்லை. 'உமயில் எல்லோராலும் செய்யப்படும் எல்லா வகையான அபகாரங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று நம் பெருமானிடம் பிரார்த்திக்க வில்லையா?

எனைப்போல் பிழைசெய்வார் இல்லுலகிலுண்டோ?
உனைப்போல் பொறுக்க வல்லாருண்டோ—அனைத்துலகம்
வாழப்பிறந்த எதிராச மாமுனிவர்
ஏழைக் கிரங்காய் இனி.

—ஆர்த்திப் பிரபந்தம் - 41

உவகனைத்தும் வாழ்வீக்க வந்த மாமுனிவர்!

உனக்கு ஓராயிரம் பல்வளங்கு!

